

NÜKLEER SİLAHLARIN İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI'NIN YOĞUNLUĞUNA İSKANDİNAVYA'DA ETKİSİ

Bu ödevde, nükleer silahların İkinci Dünya Savaşı'nın yoğunluğunu İskandinavya'da düşürebileceğini iddia ediyorum. İngiliz hükümeti ,nükleer silahlarla Norveç'i koruyup, Sovyet hükümetinin Finlandiya'yı işgal etmesine izin verirdi. Sovyet hükümeti, Fin hükümetini sınırlarını genişleterek sindirir; Fin-Sovyet sınırındaki Fin savunma hattına karşı konvansiyonel askeri güç kullanırdı. Sovyet hükümetinin Finlandiya'ya doğru yayılmasına izin verdiği için, İngiliz hükümeti Fin ordusuna maddi yardımda bulunmak zorunda kalmazdı. Buna ek olarak, Norveç'in İngiliz nükleer silahlarının koruması altına olması, Almanya'yı Norveç'i konvansiyonel askeri güçle işgalden caydırırdı. Tüm bu sonuçları bir varsayım üzerine kuruyoruz: Almanya, İngiltere, Fransa, Sovyetler Birliği ve Amerika Birleşik Devletler'nin toplumu hedef alan ikinci vuruş kapasitesine sahip olduğu varsayımı. Öncelikle nükleer silahların İkinci Dünya Savaşı'nın yoğunluğunu İskandinavya'da düşüreceği dünyayı anlamamız gerekiyor.

Karşılıklı Mahvolma İlişkisinin Olduğu Bir Dünya

Nükleer silahların İkinci Dünya Savaşı'nı nasıl etkileyebileceğini anlamak için iki koşula ihtiyacımız var. Birincisi, her ülkenin toplumu hedef alan ikinci vuruş kapasitesine sahip olduğunu varsayımı. İkincisi, ülkeler arası nükleer stokların değişmesi hususunda 'eğrinin düzleşme noktası' dinamiklerinin işlediği varsayımı.

İlk olarak, Almanya, İngiltere, Fransa, Sovyetler Birliği ve ABD'nin, ilk nükleer saldırıdan kurtulup saldırgana tüm gücüyle saldırmaya yönelik durumu ifade eden, toplumu hedef alan ikinci vuruş kapasitesine sahip olduğunu varsayalım. Ancak bu kapasite, savunmasız olan şehirlerin, yani devletlerin toplumlarının, feda edilmesiyle oluşur. Daha detaylı bir varsayım yapalım: her ülkenin füze silolarının içine saklanmış ve orada korunan kıtalar arası balistik füzeler halinde nükleer silahları olsun. Böylece her ülke, kendi nükleer silahlarını nükleer saldırıdan koruyup, dünyanın herhangi bir yerine nükleer mukabele kapasitesine sahip olur. Diğer bir deyişle, hiçbir ülkenin kendi şehirlerini nükleer saldırıdan koruma kapasitesine sahip olmadığını varsayalım. Kısaca, her ülke kendi nükleer silahlarını herhangi bir ülkenin nükleer saldırısından koruyabiliyor ve herhangi bir ülkeye karşı nükleer saldırı yapabiliyor; ancak hiçbir ülke şehirlerini koruyamıyor.

İkinci varsayım 'eğrinin düzleşme noktası' dinamikleri ile ilgili. Bir örnek ile açıklayalım. Düşmanca ilişkileri olan A ve B ülkeleri olsun. A ülkesi, B'nin şehirlerini yok etmek amacıyla nükleer silah stoklasın. A'nın ürettiği nükleer silahlarla B'de yok edebileceği şehirlerin yüzdesini oranlarsak, grafik başladığı noktadan sonra keskin bir yükseliş gösterir, daha sonra da herhangi bir belirti vermeden belirli bir yüzdede sabitlenir. Bu da şu duruma işaret eder: eğer A ülkesi nükleer silah yapmaya devam ederse, B'nin şehirlerini yok etme kapasitesi doyum noktasına ulaşır. Bunun nedeni B'nin şehirlerinin (ç.n. aslında toplum kastediliyor), büyük metropolisler etrafında kümelenmesi ve şehirlerin metropolden uzaklaştıkça azalmasıdır.

Bu iki koşul, dünyada Karşılıklı Mahvolma İlişkisi (KMI) durumunu yaratır. Böyle bir dünyada, Almanya, İngiltere, Fransa, Sovyetler Birliği ve ABD, kendi nükleer silahlarına yapılacak bir nükleer saldırıdan onları korur ve dünyanın herhangi bir yerindeki şehre karşı nükleer saldırı düzenleyebilir. Eğer bu ülkelerden herhangi birinin hükümeti, diğerine nükleer saldırı yapmaya karar verirse, bu hükümet 'eğrinin düzleşme noktası' dinamikleriyle belirlenen doyum noktasına ulaşacak kadar büyük bir nükleer saldırı düzenler. Ancak, diğerinin nükleer silahlarına zarar veremez. Dolayısıyla, bir nükleer

güç diğerinin şehirlerini büyük oranda yok ederse, bu hükümet kendi şehirlerine de benzer bir saldırının yapılmasından korkar. Bu dinamikleri her nükleer ülke için düşünürsek, KİMİ dünyasının önleyici savaşı engelleyeceği sonucuna ulaşırız.

KİMİ dünyasında önleyici savaş iki nedenle engellenir. Bir örnek ile açıklayalım. İlk olarak, A ülkesi B'ye savaş açarsa, A ülkesinin hükümeti B'nin askeri gücüne savaşı çabuk bitirmek için büyük ölçekte bir nükleer saldırı yapabilir. A ülkesi, bu saldırıyı, B'nin kendisine saldırmasını engellemek için başlattığı 'önleyici savaş' olarak adlandırır. Ancak, B ülkesinin askeri gücünün çoğunluğu nükleer silahlar halinde silolarda gizlenmiştir ve bu silahlar çok iyi korunuyordur. Sonuç olarak, A ülkesi B'nin nükleer silahlarını yok edemediği için 'önleyici savaş' başarısızlıkla sonuçlanmıştır. İkinci neden de şudur: eğer A ülkesi, B'nin şehirlerine nükleer saldırı yapma kararını alırsa, B'nin de karşılık olarak kendi şehirlerine nükleer saldırı yapacağından korkmalıdır. Ancak ikinci neden, ilkinde oranla daha fazla şartlara göre değişebilir çünkü ikinci neden, hükümetin ülkenin toplumuna mı yoksa nükleer silahlarına mı daha çok değer verdiğine göre değişir. Diğer bir deyişle, eğer KİMİ dünyasında bir hükümet toplumuna değer veriyorsa, diğer bir güçle nükleer savaş başlatmaz. Eğer hükümet nükleer silahlarına değer vermiyorsa, zaten savunmasız kalır. Dolayısıyla, ikinci neden birinciden daha fazla hükümetin medenilik seviyesine göre değişir. Sonuç olarak, KİMİ dünyası önleyici savaşı engellerdi – en azından nükleer silah stoklarına ve toplumlarına değer veren ülkeler arasında.

Bu dinamikler, benim konvansiyonel askeri güç olarak tanımladığım, nükleer olmayan silahlar için de geçerlidir. Eğer A ülkesi B'ye karşı konvansiyonel silahlarla bir önleyici savaş açarsa, B'nin kendisini aynı tip silahlarla savunmasını bekleyemez. B ülkesi nükleer silahları diğerlerinden daha ucuz ve daha etkin silahlar olarak görebilir. Başka bir deyişle, B ülkesi, A'nın konvansiyonel saldırı gücünü, kendi konvansiyonel askeri gücünü tehlikeye atmadan yok edebilir. Ayrıca, B ülkesi, büyük olasılıkla nükleer saldırı ile A'ya karşı orantısız güç kullanabilir. Dolayısıyla, KİMİ dünyası, sadece önleyici savaşı engellemekle kalmaz, önleyici savaş başlatma mantığını da ortadan kaldırır.

İkinci Dünya Savaşı'nda yer alabilecek tüm nükleer devletlerin bir listesini yapacak olursak, Batı cephesinde Almanya, Fransa ve İngiltere, Doğu cephesinden de Almanya, İngiltere ve Sovyetler Birliği en başta olur. İki cephe de çalışılacak olay olarak eşit öneme sahip olsa da, yer alan devletlerin özellikleri açısından değişiktir. Batı cephesinde, iki cumhuriyet, İngiltere ve Fransa, bir diktatörlüğe karşı müttefik oldular. Doğu cephesinde ise iki diktatörlük, Almanya ve Sovyetler Birliği bir saldırmazlık antlaşması yapmıştı. İki hükümet de topraklarını genişletme peşinde koşarken, biri İngiltere 'deki cumhuriyet hükümeti ile savaşmıştı. Bu ödevde, Doğu cephesine odaklanacağız çünkü burada iki nükleer güç aynı bölge üzerinde kendi topraklarını genişletmek için uğraşmış; İngiliz hükümeti de Alman ve Sovyet hükümetleri olan ilişkilerinde değişiklikler yaparak savaşı bitirmeye çalışıyordu. Özellikle, İskandinavya'da, daha çok da Finlandiya'da, cereyan eden olayları inceleyeceğiz. Almanya'nın Norveç'i, Sovyetler'in de Finlandiya'yı işgali tehdidiyle karşı karşıya olan İngiliz hükümeti, Sovyetler'in Almanya ile müttefik olmasını engellemiştir. Bu ülkeler arasındaki dinamikleri anlamak için önce Finlandiya'da o dönem ne olduğunu anlamamız gerekmektedir.

Finlandiya

1939'da, Sovyetler Birliği, topraklarını genişletmek için, Fin-Sovyet sınırındaki Fin savunma hatlarına karşı bir saldırı başlattı. İngiliz hükümeti, Finlandiya'da bir Sovyet işgali istemiyordu. Ancak, Almanya ve SSCB arasında bir birleşmeden, Sovyetler'in Norveç yarımadasına yayılmasından, Sovyetler ile olan ticari ilişkilerini kaybedeceği korkusundan, İngiltere, Fin ordusuna askeri güç yardımı yapmadı. Bu

olaya, nükleer silahları eklediğimizde, İngiltere, Almanya, SSCB gibi üç nükleer ve nükleer silahı olmayan Finlandiya'nın rol aldığı ilginç bir durumla karşı karşıya kalırız. Ancak KİM dünyasında bu dört ülke arasındaki ilişkiyi anlamak için, nükleer silahların olmadığı bir dünyadaki ilişkilerini de anlamamız gerekiyor.

Almanya, Sovyetler Birliği, İngiltere ve Finlandiya arasında ilişkiler

Almanya, Sovyetler Birliği, İngiltere ve Finlandiya arasındaki ilişkiyi, bu ülkelerin İskandinavya ile ilgili ulusal stratejilerini inceleyerek anlayabiliriz. İlk olarak, İngiltere'nin SSCB hükümeti ile olan ilişkisini; ikinci olarak da, İngiliz hükümetinin İskandinavya'yı hedef alan Alman ve Sovyet yayılmacılığından korkusunu anlamalıyız. Son olarak, Fin hükümetinin Alman ve Sovyet işgalinden korkusunu ve İngiliz hükümeti olan ilişkilerini anlamalıyız.

İlk olarak, İngiltere'nin SSCB hükümeti ile olan ilişkisini anlamalıyız. Doerr, iki ülke arasındaki ilişkilerin 'karşılıklı güvensizlik ve şüphe ile şekillendiğini' söylemektedir.¹ Kısaca, Doerr, İngiliz hükümetini savaşa götüren gerilimi şöyle tanımlamaktadır:

'İngiliz karar-vericiler ciddi bir kararsızlık içindeydiler. Bir yandan, Sovyetler'e karşı derin ve daimi bir güvensizlik taşıyorlardı. Diğer yandan ise, karşı karşıya oldukları derin stratejik durumun ve Moskova ile mutlaka bağlantıda olmaları gerektiğinin farkındaydılar.'²

İngiliz hükümetinin Sovyetler'e karşı güvensizliği ilk olarak Sovyetler ve Almanya'nın Polonya'yı gizlice paylaştıklarına ve aynı şeyi Romanya için de yapabileceklerine dair şüpheler duymasıyla başladı. Elinde bir kanıt olmasa da, İngiltere, Ağustos 1939'da Moskova'daki bir toplantıda paylaşım anlaşmasının yapıldığından şüpheleniyordu.³ SSCB Dışişleri Bakanı Vyacheslav Molotov ve Almanya Dışişleri Bakanı Joachim von Ribbentrop arasında yapıldığı için Molotov-Ribbentrop Paketi olarak bilinen bir belge ile, iki ülke saldırmazlık paktı adı altında Polonya'nın işgali ve paylaşımı hususunda anlaşmaya varmışlardı. Plana göre iki ülke Polonya'yı aynı zamanda işgal etmeleri gerekirken, Sovyetler Almanlar'ın beklediğinden çok daha erken davranmışlardı. Bu örnek, İngiltere'nin Sovyetler'e olan güvensizliğinin temelini ve Sovyetler'in sinsiliğini göstermektedir. Eğer bu ülkelerin nükleer silahları olsaydı, İngiltere, Sovyetler ile ilişkilerini geliştirebilir ve Sovyetler'in İskandinavya yayılmacılığı ile ilgili tutumunu değiştirebilirdi.

İkinci olarak, İngiltere'nin İskandinavya'ya yönelen Alman ve Sovyet yayılmacılığından korkusunu anlamalıyız. İngiliz hükümeti içinde, iki temel korku vardı. Bunlardan, askeri üst yetkililerce paylaşılan, İngiltere'nin Sovyetler'in Finlandiya'ya karşı saldırıya geçmesi halinde karşılık vermesiyle, Sovyetler'in Almanya ile ittifak kurmaya itileceği korkusuydu. Bu ittifak, İngiltere'yi Manş Denizi'nde konuşlanarak korumayı amaçlayan plan için de fazladan bir yükü.⁴ İkinci korku, Finlandiya'ya işgaline izin verilmesi halinde, Sovyetler'in Norveç yarımadasına doğru daha fazla ilerleyeceğine yönelik korkuydu. Bu olasılık gerçekleşirse, İngiltere Manş Denizi ve Kuzey Denizi'nde iki saldırgan devlet ile karşı karşıya kalacaktı. Nükleer silahlarla, İngiltere bir yandan Norveç'i koruyarak diğer yandan Sovyetler'in Finlandiya'yı işgaline izin verebilirdi.

¹ Paul W. Doerr, "„Frigid but Unprovocative“: British Policy towards the USSR from the Nazi-Soviet Pact to the Winter War, 1939." *Journal of Contemporary History*, Cilt 36, No. 3, (Temmuz 2001), 423.

² Ibid., 423-424.

³ Ibid., 424-425.

⁴ Ibid., 435.

Son olarak, Fin hükümetinin Alman ve Sovyet işgalinden korkusunu ve İngiliz hükümeti olan ilişkilerini anlamalıyız. İlk olarak, Sovyetler'in, Finlandiya üzerindeki emellerini açıktan göstermese de belli edecek bir şekilde, Fin büyükelçi J.K. Paasikivi'yi Fin-Sovyet sınırını müzakere etmek üzere Moskova'ya davet etti. Bu görüşmede, taraflar, özellikle Leningrad yakınındaki Sovyet toprağının genişletilmesi ve Finlandiya Körfezi'ndeki adalar karşılığında Sovyetler Birliği'ndeki Karalia bölgesinin karşılıklı değişimi meselelerini müzakere etmişlerdi.⁵ İkincisi, Fin büyükelçi, Almanya'nın Finlandiya üzerindeki ilgisinin Sovyet yayılmacılığını durduracağına inanıyordu. Ancak, Alman hükümeti Finlandiya'ya yayılmak gibi bir amacının olmadığını kamuoyuna duyurdu.⁶ Bu şartlar altında, Fin hükümeti İngiltere ile olan ilişkilerini güçlendirerek, Sovyetler ile olabilecek bir savaşa hazırlanmak için onlardan torpido gemileri, uçak motorları, ağır silah taşıyıcıları istedi.⁷ Ancak, İngiltere, biraz da Batı cephesinde Almanya ile savaşmaya hazırlandığı için, Finlandiya'ya ciddi boyutlarda bir maddi destek sağlayamadı.⁸ Ayrıca, İngiliz hükümeti, İsveç ve Norveç'e onları Alman saldırısından koruyacağına dair sözler vermişti. Sonuçta İngiltere'nin stratejisi Sovyetler'in Almanya ile bir ittifak oluşturmasını engellemektir. Nükleer silahlar ile İngiltere, Almanya'yı Norveç'i konvansiyonel silahlar ile işgal etmekten caydırabilirdi. Buna ek olarak, eğer İngiliz hükümeti Sovyetler ile olan ticari bağıni ilişkileri geliştirmek için kullansaydı, çatışan iki ulusal güvenlik sorununu çözebilirdi.

İngiliz-Sovyet Ticaret Antlaşması

Sovyet güçleri, Polonya'yı işgal ettikten sonra, İngiltere, Sovyetler Birliği ile kereste makineleri konusunda bir ticaret antlaşması hazırladı. Sovyetler, Fin savunma hattına saldırmadan önce, İngiltere Sovyetler'e bu antlaşma ile doğrudan yaklaşmamış; saldırı başladıktan sonra da Sovyetler ile iletişimi kesmişti. İngiliz hükümeti, antlaşmayı Sovyetler ile olan ilişkileri geliştirmek ve bir Sovyet-Alman ittifakı olasılığını düşürmek için kullanabilirdi.

Analiz

Eğer bu duruma nükleer silahları eklersek, İngiltere, Almanya, ve Sovyetler Birliği toplumu hedef alan ikinci vuruş kapasitesine sahip olurlardı. Önce, nükleer silahların olmadığı bir dünyada bu ülkelerin Finlandiya ile olan ilişkilerini anlamalıyız. Sonra da bu ilişkilerin KMİ dünyasında nasıl değişeceğini anlamalıyız.

Tarihsel olarak, Sovyet hükümeti, Finlandiya'ya doğru yayılmayı; Alman hükümeti de İngiltere'ye yapılıcak bir saldırı için Norveç'e yayılmayı amaçlıyordu. İngiltere, zaten Belçika'yı konvansiyonel silahlarla koruma çabasına girmişti. Almanya'nın Norveç'i işgaline izin vermek, İngiltere'nin savunması için ciddi zorluk çıkaracaktı. Ancak, İngiltere'nin ana güdüsü, SSCB'nin Almanya ile ittifak kurmasını engellemektir. Gerçekte, Almanya Norveç'i işgal etti. İngiltere, nükleer silahlarla Norveç'i koruyup konvansiyonel silahlarla yapılan Alman saldırısını caydırabilirdi. Ancak, eğer Almanya ve Sovyetler Birliği toplumlari hedef alan ikinci vuruş kapasitesine sahiplerse, bu ülkeler arası ilişkiler ciddi biçimde değişirdi. Bu bağlamda, nükleer silahlar İkinci Dünya Savaşı'nın yoğunluğunu İskandinavya'da değiştirdi.

---

⁵ Ibid., 433.

⁶ Ibid., 430-431.

⁷ Ibid., 432.

⁸ Ibid., 426.

İngiltere, Avrupa ile ilgili çatışan iki çıkarını nükleer silahlarla konvansiyonel silahlarla olduğundan daha etkin bir biçimde çözebilirdi. Öncelikle, İngiltere, Sovyetler'in Finlandiya'yı işgal ederek yayılmasını kabul edebilirdi. Sovyetler'e yönelik bu yatıştırma politikası ve her iki devlet için de yararlı olacak ticaret antlaşmasıyla, İngiltere, Sovyetler ile olan ilişkilerini geliştirebilirdi. İkinci olarak, İngiliz hükümeti, nükleer silahlarla Norveç'i koruyabilirdi. Böylece, öncelikle Almanya sonra da Sovyetler'e İngiltere'nin gerekirse nükleer silahlarla Norveç'i koruyacağına dair bir mesaj göndermiş olurdu. Ayrıca, İngiltere'nin Finlandiya'yı Sovyetler'e karşı destekleyecek yüksek seviyede konvansiyonel askeri gücü yoktu. Dolayısıyla, İngiltere, Fin savunma hattına destek göndermekten imtina eder ve böylece Finlandiya ordusunun Sovyet ordusuna karşı başarılı bir şekilde savunmada kalma şansı azalır. Sonuç olarak, nükleer silahlar, İngiliz desteği olmadan Fin ordusunu zayıflayacağı için, savaşın yoğunluğunun azalmasına neden olurdu.

İngiltere'nin Norveç'i savunmasına cevap olarak, KMİ dünyasının dinamiklerine göre, Almanya Norveç'te yayılmaktan vazgeçerdi. Ancak, Almanya'nın yine nükleer silahlara sahip Fransa'ya karşı yayılmacı bir politika güttüğünü de not etmeliyiz. Bu ödevin konusu olmasa da, Batı cephesindeki Alman yayılması, Almanya'nın Norveç'in İngiltere'nin nükleer koruması altına girmesi hususunda oluşturacağı stratejinin belirlenmesinde bir faktör olarak rol oynayacaktır.

KMİ dünyasında, Almanya'nın Norveç'e yönelik politikasını analiz edecek olsaydık, İngiltere'nin Norveç'e yönelik Alman saldırısını caydırıp caydırmadığı veya Almanya'nın Norveç'e saldırısını nükleer saldırı seviyesine yükseltip yükseltmeyeceği hususlarında tahminler yapabiliriz. İlk durumda, nükleer silahlar, Alman konvansiyonel askeri gücünün İngiliz veya Norveç ordularıyla savaşmasını engelleyebilirdi. İkinci durumda ise, nükleer silahlar, Norveç üzerindeki İngiliz-Alman çıkar çatışmasını nükleer savaş seviyesine tırmandırırdı.

Nükleer silahlarla, Sovyetler, Finlandiya'yı Leningrad yakınlarında Sovyet toprağının genişletilmesi ve Finlandiya Körfezi adaları meselelerinde korkutabilirdi.⁹ Ancak, diğer güçlerin de nükleer silah kullanma konusunda rahatlayacağını düşündüğünden, Fin savunma hattına karşı nükleer saldırı yaparak bu silahları dünya sahnesine taşımadı. Eğer Sovyetler, konvansiyonel güçle Finlandiya ve İsveç'i ele geçirseydi, hareket halindeki Sovyet ordusu İngiltere'nin nükleer koruması altında olan Norveç sınırında dururdu; Sovyet hükümeti de Norveç ile ilgili stratejisini gözden geçirirdi.

Eğer Sovyet hükümetinin İskandinavya'ya yönelik politikasını nasıl oluşturduğunu incelersek, Sovyetler'in Finlandiya'ya Karelia bölgesini teklif edip etmeyeceği veya İsveç'e karşı korkutma ve güç kullanma yollarını kullanıp kullanmayacağı konularında tahminlerde bulunabiliriz. Ayrıca, İngiltere'nin Sovyetler'i Norveç'e yönelik saldırısından caydırıp caydıramayacağını veya Sovyetler'in İngiltere ve Norveç'e karşı nükleer silah kullanıp kullanmayacağı konularında da tahminde bulunabiliriz. Ancak, Sovyetler, İngiltere'nin ticaret antlaşması teklifini kabul ederse, Sovyetler'in Norveç'teki İngiliz çıkarlarını tehdit etmeyeceği tahminini yapabiliriz. Dolayısıyla, Sovyetler'in Finlandiya ve belki de İsveç'i işgal etmek için konvansiyonel güç kullanacağını tahmin edebiliriz. Böylece, nükleer silahların en azından Finlandiya savaşı üzerinde bir etkisinin olmayacağını ve muhtemelen İsveç'te savaşı yoğunlaştıracağını iddia edebiliriz.

Nükleer silahların Finlandiya ve Norveç'teki olaylara etkisinin tartışmasından şu iki sonuç çıkarılabilir. İlk sonuç, Sovyetler bu silahları kullanmayacağı için, nükleer silahların Finlandiya'daki savaşın

---

⁹ Ibid., 433.

yoğunluğu üzerinde bir etkisi olmayacağıdır. Ancak, İngiltere Fin savunma hattına destek sağlamasaydı, askeri analistler, Fin ve Sovyet konvansiyonel orduları arasındaki savaşın yoğunluğunu belirleyebilirlerdi. İkinci sonuç, nükleer silahların, konvansiyonel askeri saldırıyı caydırarak, Norveç'te savaşı önleyebileceğidir. Ancak, Almanya'nın KMI dünyasında oluşturacağı uluslararası ilişkileri bilemediğimiz için, Almanya'nın İngiltere ve Norveç'e mukabelesini nükleer savaş seviyesine tırmandırıp tırmandırmayacağı konusunda tahmin yürütemeyiz. Ancak, İngiliz, Sovyet ve Alman liderlerin KMI dünyasında rasyonel davranacağını varsayarsak, nükleer silahların İskandinavya'da savaşın yoğunluğunu azaltacağı sonucuna ulaşabiliriz.